

Eleştirel Söylem Analizi Bağlamında Göçmen Karşıtı Söylemlerin Seçmen Davranışları Üzerindeki Etkisi: İtalya Lig Partisi Örneği*

The Effect of Anti-Immigrant Discourses on Voter Behaviors in the Context of Critical Discourse Analysis: The Case of the Italian League Party

Salih TURGAY**

Öz

Soğuk Savaş'ın sona ermesinin ardından her geçen gün artış gösteren göç hareketleri Afrika ile Avrupa kıtaları arasındaki en aktif göç rotası üzerinde yer alan İtalya'ya derinden etkilemiştir. Gerek transit gerekse hedef ülke konumunda olan İtalya'ya yönelik yoğun göç hareketleri her geçen gün daha da siyasallaştırılmış ve politik düzlemin en tartışmalı konuları arasına girmiştir. Öte yandan kurulduğu yıldan itibaren İtalya siyasal sisteminde önemli bir aktör olmayı başaran aşırı sağcı Lig Partisi'nin politik söyleminin merkezinde 2000'li yıllara kadar bölgeselcilik bulunmaktayken, 2000'li yıllar itibarıyla göç karşıtlığı, partinin genel siyasi çizgisini ve ideolojik duruşunu karakterize etmeye başlamıştır. Çalışmada Lig Partisi'nin göç karşıtı söylemlerini hangi metaforlar üzerinden gerçekleştirdiği ve bu söylemlerin İtalya genel seçimleri ile Avrupa Parlamentosu seçimlerine yansımaları ele alınmıştır. Lig Partisi aktörlerinin hangi metaforları ön plana çıkardıkları, iletişim stratejileri ve seçim afişlerinin bu metaforlar ile ilişkisi eleştirel söylem analizi yöntemi ile incelenmeye çalışılmıştır. Bu anlamda çalışmanın temel amacı, Lig Partisi aktörlerinin göçmen karşıtı söylemlerinin partinin oy oranlarını etkileyen bir değişken olup olmadığını ortaya koymaktır. Elde edilen verilere göre, suç oranları ve kültürel farklılıklar gibi sebeplerle veya kitlesel göç hareketlerinin toplumun duyarlılık düzeyini artırdığı dönemlerde, göç karşıtı söylemin seçim sonuçlarına olumlu bir şekilde yansıdığı gözlemlenmektedir. Ancak ekonomik ve toplumsal sorunların farklılaştığı dönemlerde göç karşıtı söylem, seçmen davranışları üzerinde beklenen etkiyi göstermemektedir.

Anahtar Kelimeler: İtalya, Göç, İstila, Lig Partisi, Düzensiz Göç.

* * Bu çalışma "1990-2015 Yılları Arası Avrupa Birliği'nin Göçü Güvenikleştirme Politikası İtalya Örneği" başlıklı doktora tezinden ve diğer güncel verilerden yararlanılarak hazırlanmıştır.

** Dr., Birleşmiş Milletler Güney Sudan Misyonu (UNMISS), Polis Danışmanı, ORCID: 0000-0002-5823-6986 e-posta: salih_turgay@hotmail.com.

Geliş Tarihi / Submitted: 05.08.2023
Kabul Tarihi / Accepted: 01.12.2023

This work is licensed under Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Abstract

After the end of the Cold War, the increasing migration movements have deeply affected Italy, which is on the most active migration route between Africa and Europe. Intensive migration movements towards Italy, which is both a transit and a destination country, have been more politicized day by day and become one of the most controversial issues on the political plane. While regionalism was at the center of the political discourse of the far-right League Party, which has managed to become an important actor in the Italian political system since its establishment until the 2000s, anti-immigration began to characterize the party's general political line and ideological stance as of the 2000s. This study discusses the metaphors through which the League Party carries out its anti-immigration discourses and the reflections of these discourses on the Italian general elections and European Parliament elections. It tries to make sense of the metaphors that the actors of the League Party brought to the forefront and the relationship between their communication strategies, their election posters, and these metaphors by using the critical discourse analysis method. In this sense, the main purpose of the study is to reveal whether the anti-immigrant discourse of the actors of the League Party is a variable that affects the party's votes. According to the findings of the study, anti-migration discourse reflects positively on the election results in times when immigrants occupy the public agenda due to factors such as crime rates and cultural differences or when mass migration movements increase the sensitivity level of society. However, the study also shows that anti-immigration rhetoric does not perform the expected effect on voters' behaviour in times when economic and social problems diverge.

Keywords: *Italy, Immigration, Invasion, League Party, Irregular Immigration.*

Summary

The increasing migration movements after the Cold War have deeply affected Italy, a country situated on the most active migration route between Africa and Europe. The intense migration movements towards Italy, both as a transit and a destination country, have been increasingly politicized over time, becoming one of the most controversial topics in the political arena. The far-right League Party, which has become a significant actor in the Italian political system since its establishment, initially had regionalism at the center of its political discourse until the 2000s. However, starting from the 2000s, anti-immigration sentiment has come to characterize the party's general political line and ideological stance.

This study examines anti-immigration discourses within the League Party through a discourse analysis framework, shedding light on the effects of anti-immigration discourses on voters and the complex dynamics surrounding this issue. The study aims to analyze the metaphors emphasized by the actors of the League Party, the relationship between their communication strategies, their election posters, and these metaphors by using the Critical Discourse Analysis (CDA) method. In this context, the primary goal of the study is to determine whether the anti-immigration discourses of League Party actors are a variable influencing the party's votes.

To address the research problem, the method of CDA has been employed. CDA, renowned through the works of Ruth Wodak, treats language as a social practice and utilizes various discursive tactics to unveil hidden ideological messages

within written texts and verbalized discourses. CDA aims to reveal concealed messages in specific texts, discourses, visuals or speeches. Therefore, CDA stands out as a suitable methodological tool for examining the relationship between anti-immigration discourse and election results. Using this methodology, the anti-immigration discourses of the League Party leaders and other political actors during election campaigns in Italy have been interpreted through the practical implications.

The League Party, as a significant actor in the Italian political system, has substantially influenced the country's immigration policy both in opposition and in power. Discourses have been developed suggesting that immigrants erode societal and cultural identity and disrupt public order. The actors of the League Party have commonly used metaphors such as "invasion and occupation" along with visuals of Native American chiefs and babies in their election campaigns, posters, rally venues, and official meetings to define immigration and to emphasize the need to preserve Italian identity with these metaphors and visuals.

The study reveals a contextual relationship among the words, texts, and visuals used by the League Party during election campaigns, highlighting the characterization of immigrants as a threat to public order and social security. In the context of Wodak's "exclusionary rhetoric", emphasis on expressions like "us, our land, our borders" reinforces the boundaries between "us" and "them" and attempts to alter voter preferences with the message that immigrants ("the other") pose a threat to "us."

However, the impact of the threat discourse on voter behavior is a highly debated issue. It can be argued that during periods when immigrants dominate public discourse due to factors such as crime rates or cultural differences, or when mass migration movements increase societal sensitivity, this discourse positively influences election results. Yet, during periods of differentiated economic and social issues, anti-immigration rhetoric does not show the expected impact on voter behavior. The main dilemma for political parties with extreme right-wing ideologies begins here. Parties with ideological stances such as extreme nationalism, anti-immigration sentiments, and skepticism towards Europe tend to confine their discourse to these areas. Promises related to economic and social issues, public health, or public safety often do not find resonance in their discourse. Therefore, the support and votes for such parties do not consistently experience steady increases or decreases. Depending on the prevailing conditions, the votes of these parties may dramatically rise or fall. Indeed, similar outcomes have emerged in the thirty years of political history of the League Party. Entering the Italian political system in 1991 with an 8.7% vote share, the party's voting percentage decreased to 3.9% a decade later. Reaching 8% again in 2008, the League Party experienced a significant loss in 2013 with its votes dropping to 4.1%. Its votes rose after 2013 and reached its highest level in 2018 at 17.4%. However, like previous periods, this success was not an enduring one, and the party could only secure a 9% vote share in the 2022 general elections.

On the other hand, while anti-immigration policies are not the sole determinant of the League Party's electoral successes or failures in the Italian political system, the anti-immigration discourse characterizes the party's overall political line and ideological stance. It can be said that anti-immigration sentiment is a fundamental unifying emotion consolidating the League Party supporters.

Giriş

İtalya'nın coğrafi konumu, ülkeye benzersiz fırsatlar sunduğu gibi birtakım tehditleri de beraberinde getirmektedir. Tarih boyunca İtalya, çeşitli uygarlıkların çatışma noktası, zaman zaman da birleşme noktası haline gelmiş, uluslararası göçmenlerin geçiş güzergâhında yer almıştır. 1990'lı yıllara kadar daha çok göç veren bir ülke olan İtalya'da göç olgusu kamuoyunun dikkatini yeterince çekmemiş ve siyasal iktidarlar tarafından da ihmal edilmiştir. Dolayısıyla 1990'lı yıllara kadar göç akışları ile başa çıkabilecek etkin politikalar geliştirilememiştir.

Ancak Soğuk Savaş'ın sona ermesinin ardından göç olgusu farklı bir boyut kazanmış, küreselleşmenin de etkisiyle Batı Avrupa'ya yönelik göç hareketleri yoğunlaşmıştır. Yugoslavya'nın parçalanma süreci, Bosna-Hersek Savaşı ve Afrika kıtasındaki iç çatışmalardan kaçan yüzbinlerce mültecinin Avrupa Birliği (AB) üyesi ülkelere yönelmesi, göçmenlerin Avrupa'da toplumsal kimliğe ve ülke güvenliğine yönelik potansiyel tehlike olarak görülmesine yol açmıştır. AB üyesi ülkelere yönelik göç hareketlerinde sahra altı Afrika'dan başlayıp Kuzey Avrupa'ya kadar uzanan en aktif rota, Orta Akdeniz göç rotasıdır.¹

Göç, günümüzde toplumların ekonomik, sosyal ve kültürel dinamiklerini etkileyen önemli bir konudur. Göç hareketlerinin boyutu göz önüne alındığında göçün bu dinamikleri önümüzdeki süreçte de etkileyeceği açıktır. Diğer taraftan siyasi partiler ideolojileri, değerleri ve öncelikleri doğrultusunda göçle ilgili konulara farklı bir yaklaşım benimseyebilmektedir. Bu nedenle, göç konusunda siyasi parti söylemleri, seçmen kitlesinin beklentileri, toplumsal dinamikler ve ulusal önceliklere bağlı olarak değişiklik gösterebilir. 1990'lı yıllardan itibaren her geçen gün artış gösteren göçmen nüfus, İtalya kamuoyunda göçmenlere şüphe ile bakılmasını da beraberinde getirmiştir. Göçmenler siyasi çevrelerce bir güvenlik tehdidi olarak ele alınmaya başlanmış ve güvenlik politikaları içerisinde kendine yer edinmiştir. Göç, giderek artan bir şekilde siyasallaştırılmış ve politik düzlemin en tartışmalı konuları arasına girmiştir.

Yasama faaliyetlerinde göçe yönelik söylem, entegrasyon politikalarından göçmenlere yönelik sıkı kontrol politikalarına kaymış ve bunun sonucunda göç giderek siyasi ve kamusal söylemde bir kanun ve düzen meselesi olarak inşa edilmiştir. Birçok AB üyesi ülkede olduğu gibi İtalya siyasal sisteminde de göçü suçluluk ve toplumsal huzursuzlukla ilişkilendiren aşırı sağ partiler, seçmen desteği kazanmak için göçü araçsallaştırmıştır.²

1 "FRONTEX", <https://www.frontex.europa.eu/what-we-do/monitoring-and-risk-analysis/migratory-routes/central-mediterranean-route/> erişim 01.07.2023.

2 Jens Rydgren, "Immigration Sceptics, Xenophobes or Racists? Radical Right-wing Voting in Six West European Countries", *European Journal of Political Research* 47, 2008, s. 737-765.

Bu anlamda kurulduğu yıldan itibaren adından sıklıkla söz ettiren Kuzey Ligi Partisi, (2018 yılından sonra Lig Partisi olarak adlandırılmaktadır) İtalya siyasi sisteminin göç ve göçmen konularını politize eden en etkili siyasi parti olarak dikkat çekmektedir. 1991 yılında Umberto Bossi tarafından kurulan Lig Partisi, Padania olarak adlandırılan Kuzey İtalya bölgesinin İtalya'dan ayrılmasını savunmaktaydı. Ancak sonraki yıllarda bağımsız bir kuzey devleti kurmayı içeren ayrılıkçı politikaları büyük ölçüde terk eden parti, söylemlerine düzensiz göç, göçmen, mülteci gibi her türlü göç hareketlerini oturtarak göçü bir güvenlik konusu olarak ele almaya ve seçim kampanyalarında kullanmaya başlamıştır.³

Çalışmada, Lig Partisi aktörlerinin seçim kampanyaları sırasındaki göçmen karşıtı söylemleri, iletişim stratejileri, seçim bildirgelerinde ön plana çıkarılan metafor ve görseller eleştirel söylem analizi metoduyla irdelenerek, bu söylemlerin seçim sonuçlarına yansımaları ele alınacaktır. Başka bir ifade ile çalışmamızın temel amacı, Lig Partisi aktörlerinin göçmen karşıtı söylemlerinin partinin oy oranlarını etkileyen bir değişken olup olmadığını ortaya koymaktır. Öte yandan Türkçe literatürde, göç karşıtı söylemin seçmen davranışları üzerindeki etkisini İtalya özelinde ele alan çalışmaların oldukça az olduğu bilinmektedir. Çalışmanın öncelikle bu alandaki boşluğu bir nebze de olsa dolduracağı ve konu ile ilgili bu güne kadar yapılan çalışmalara katkı sağlayacağı ümit edilmektedir.

Araştırmanın sorunsalına yanıt bulabilmek amacıyla eleştirel söylem analizi (*critical discourse analysis*) yöntemi kullanılmıştır. Ruth Wodak'ın çalışmalarıyla ünlenen eleştirel söylem analizi, dili bir sosyal pratik biçimi olarak ele alarak yazılı metinler ile yazılı hale getirilmiş söylemler içerisinde gizlenen ideolojik mesajları ortaya çıkarmak için bir takım söylemsel taktikler kullanır.⁴ Eleştirel söylem analizi, belirli bir metin, söylem, görsel veya konuşmadaki gizli mesajları ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır. Dolayısıyla eleştirel söylem analizi, göçmen karşıtı söylem ile seçim sonuçları arasındaki ilişkiyi incelemek için uygun bir metodolojik araç olarak ön plana çıkmaktadır. Bu metodolojik araç ile, Lig Partisi genel başkanları ve diğer siyasi aktörlerinin seçim kampanyaları sırasındaki göçmen karşıtı söylemleri pratik çıkarımlar yapılarak anlamlandırılmaya çalışılacaktır.

1. İtalya'da Göçün Yeni Tarihesi

Kurulduğu yıldan beri İtalya siyasi sisteminde önemli rol oynayan Lig Partisinin ideolojik duruşunu, göçmen karşıtı söylemlerini ve bu söylemlerin seçimlere etkisini ele almadan önce İtalya'nın karşı karşıya kaldığı göç yükünü ele almak doğru bir yaklaşım olarak düşünülmektedir. Böylelikle Lig Partisi siyasi elitlerinin göçmen karşıtı söylemlerinin somut olgulara mı dayandığı yoksa toplumda var olan kaygıları söylem yoluyla körükleyip körüklemedikleri ortaya konacaktır.

3 Laura Cervi, Santiago Tejedor ve Mariana Alencar Dornelles, "When Populists Govern the Country: Strategies of Legitimization of Anti-Immigration Policies in Salvini's Italy" *Sustainability* 12:23, 2020, s. 4.

4 Norman Fairclough ve Ruth Wodak, "Critical Discourse Analysis", Tuen Van Dijk (ed.), *Discourse Studies: A Multidisciplinary Introduction* (vol. 2), Sage Publication, London, 1997, s. 258-284.

İtalya, kontrol edilmesi güç uzun deniz sınırları ve Afrika ile Avrupa arasında adeta sıçrama tahtası onlarca adaya sahip olduğu için düzensiz göçmenlerin Avrupa'ya yönelik güzergâhlarında ana geçiş noktaları arasında yer almaktadır. Arap Baharı'nın yaşandığı 2011 yılında 64 bin düzensiz geçişin tespit edildiği bu rota üzerinden 2014 yılında 170 bin düzensiz geçiş gerçekleşmiştir. 2016 yılında ise düzensiz geçişler pik yaparak 180 bini aşmıştır. Düzensiz geçişler sonraki yıllarda düşüş kaydetmiş olsa bile 2021 yılında tekrar yükselişe geçmiş, Ocak ve Mart 2023 arasında bu rotada toplam 27 bin düzensiz geçiş tespit edilmiştir.⁵

İtalya, düzensiz göçmenlerin sıklıkla kullandığı bir transit ülke olmanın yanı sıra son yıllarda hedef ülke olarak da dikkat çekmektedir. Düzensiz göçmenlerin İtalya'ya göç etmek arzularına ilişkin birçok neden olmakla birlikte Reyneri'nin "AB ve Avustralya'da göç ve Entegrasyonun Zorlukları" isimli çalışması oldukça ilginç bulgulara sahiptir. Çalışmaya göre; düzensiz göçmenlerin İtalya'da kolaylıkla ikamet edebileceği görüşü yaygındır. Zira düzensiz göçmenlere yönelik polis kontrolleri oldukça azdır ve kontroller sırasında yakalansalar bile nadiren sınır dışı edilirler. Öte yandan sık sık yapılan düzensiz göçmen afları göçmenler üzerinde "çekici etki" yaratmakta ve bu aflardan yararlanmak isteyen düzensiz göçmenler, zor şartlarda yaşam sürse bile ülkede kalmaya devam etme eğilimi göstermektedir. Çalışma kapsamında göçmenler ile yapılan mülakatlarda neden İtalya'ya göç ettikleri sorusu sorulmuş ve dikkat çekici cevaplar alınmıştır. Alınan cevaplara göre İtalya, kayıt dışı yaşamın ve çalışmanın kolay olduğu bir ülke olarak adlandırılmaktadır. İtalya'nın oturma izni olmadan bile para kazanmanın kolay olduğu, er ya da geç oturma izninin alınabildiği bir ülke olduğu şeklinde bir inanış hakimdir. Bu nedenle İtalya göç edebilmek için gerekli zorluğa, masrafa ve riske değecek bir ülke olarak değerlendirilmektedir.⁶

Diğer taraftan İtalya'da göçmen karşıtı söylemlerinin hedefinde sadece düzensiz göçmenler yer almamaktadır. İtalya'da bulunan mülteciler ile yasal göçmenler bütünsel olarak göçmen karşıtlığı söyleminin nesnesi olmaktadır. Dolayısıyla İtalya'da bulunan yasal göçmen ve mülteci sayıları ile bu sayıların yerli nüfusa oranını ortaya koymak, göçmen karşıtı söylemin olgulara dayanıp dayanmadığı noktasında fikir verecektir. İtalya'nın göç veren ülke konumundan çıkıp göç alan bir ülke haline geldiği 1990'lı yıllardan 2020 yılına kadar nüfus dinamikleri, göçmen sayısı ve göçmen nüfusun yerli nüfusa oranı, Birleşmiş Milletler (BM)'in yayınlamış olduğu verilere göre şu şekildedir.

5 "FRONTEX", <https://www.frontex.europa.eu/what-we-do/monitoring-and-risk-analysis/migratory-routes/central-mediterranean-route/>, erişim 01.07.2023

6 Emilio Reyneri, "The Challenges of Immigration and Integration in the European Union and Australia," *National Europe Centre Paper No. 68*, University of Sydney, 18-20 February 2003, s. 8.

Tablo 1. İtalya'nın Nüfus Dinamikleri

	1990	1995	2000	2005	2010	2015	2020
Yerli Nüfus	57.048.000	57.174.000	56.692.000	58.281.000	59.325.000	60.578.000	60.462.000
Göçmen Nüfus	1.428.219	1.774.954	2.121.688	3.954.790	5.787.893	5.805.328	6.386.998
Mülteciler (Sığınmacılar Dahil)	12.379	9.408	6.437	20.675	56.397	177.193	254.665
Mülteciler Dahil Göçmen Nüfusun Yerli Nüfusa Oranı	%2,5	%3,1	%3,7	%6,8	%9,8	%9,9	%10,9

Kaynak: International Migration Stock 2020.

Yukarıdaki tabloya göre İtalya'nın 1990 yılında yerli nüfusu 57 milyon iken, 2015 yılında 60.5 milyona ulaşmıştır. 2015 yılından sonra ise yerli nüfus düşüş eğilimi göstererek 2020 yılında 60.4 milyona gerilemiştir. Buna karşın 1990 yılında mülteci ve göçmenler dahil toplam yabancı nüfus 1.4 milyon iken 2020 yılına kadar dört kattan fazla artarak 6.5 milyona dayanmıştır. Göçmen nüfusun yerli nüfusa oranı ise 1990 yılında yüzde 2,5 iken, bu oran istikrarlı bir şekilde artarak 2020 yılında yüzde 11 düzeyine ulaşmıştır. Başka bir ifade ile otuz yıllık süreç içerisinde göçmen nüfus oranı dört kat artış kaydederek 2020 yılında her on sakinden birinin yabancı olduğu sembolik eşik geçilmiştir.

İtalya'da her yıl ortalama 150 bin yabancıya İtalya vatandaşlığı verildiği (2016 yılında 202 bine ulaşmıştır) ve bu yabancıların büyük çoğunluğunun AB dışındaki üçüncü ülke vatandaşlarından oluştuđunu⁷ hatırlamak ve altını çizmek gerekmektedir. Göçmen nüfus içerisinde değerlendirilmeyen yeni İtalya vatandaşları, her ne kadar hukuki olarak vatandaş olsa da sosyolojik ve kültürel olarak yabancı olarak nitelendirilmeye devam edilmektedir.⁸

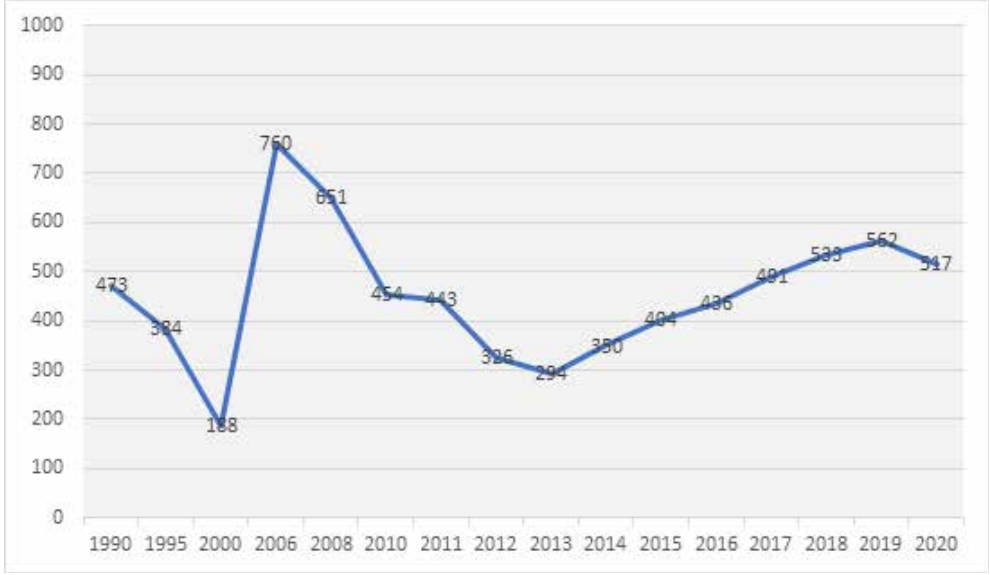
Öte yandan yukarıda yer alan tablonun ülkede yasal olarak ikamet etme iznine sahip olan mülteci ve göçmenleri kapsadığı, düzensiz (yasadışı) göçmenlerin ise bu tabloya dahil olmadığını belirtmekte fayda vardır. Zira ülkede bulunan düzensiz göçmenlerin herhangi bir kaydı bulunmadığından kesin olarak tespit edilebilmeleri mümkün değildir. Dolayısıyla diğer AB ülkelerinde olduğu gibi İtalya'da da düzensiz göçmen sayıları ile ilgili birtakım tahminler yürütölmektedir.

⁷ Eurostat, <https://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/submitViewTableAction.do>, erişim 21.07.2023.

⁸ Leti Volpp, "The Culture of Citizenship", *Theoretical Inquiries in Law*, 8:2, 2007.; Nick Stevenson, *Culture and Citizenship*. London, Sage Publications, 2001.; Jean Beaman, "Boundaries of Frenchness: Cultural Citizenship and France's Middle-class North African Second-generation", *Identities: Global Studies in Culture and Power*, 22:1, 2015.

İtalya’da bulunan düzensiz göçmenler hakkında yüksek kaliteli araştırmalar yapıp bilgi üreten ISMU Vakfı (Fondazione ISMU) isimli özel araştırma merkezinin düzensiz göçmen araştırmaları bilimsel çevrelerde kabul görmektedir. Bundan dolayı çalışmada bu kuruluşun İtalya’da bulunan düzensiz göçmen sayıları hakkındaki tahminlerine yer verilerek, düzenli ve düzensiz konumda bulunan göçmen ve mülteciler bir bütün olarak ele alınacaktır.

Grafik 1. İtalya’da Bulunan Düzensiz Göçmenler (X1000)

Kaynak: ISMU Vakfı’nın yıllık raporlarından yararlanılarak yazar tarafından derlenmiştir.

1990 yılında İtalya’da 473 bin düzensiz göçmenin olduğu tahmin edilmekteydi. Ülkede düzensiz olarak bulunan yüz binlerce yabancıyı düzene sokarak kaotik durumu kontrol altına almak amacıyla aynı yıl kabul edilen Martelli Kanunu ile göçmen affı yürürlüğe konulmuş ve yasallaştırma programı çerçevesince 235 bin düzensiz göçmen kayıt altına alınmıştır.⁹ Dolayısıyla, grafik 1 incelendiğinde, sonraki yıllarda düzensiz göçmen sayısının azalarak 2000 yılında 200 binin altına gerilediği gözlemlenmektedir. 2006 yılına gelindiğinde 700 binin üzerinde olduğu tahmin edilen düzensiz göçmenler için 2009 ve 2012 yıllarında daha önce yapılan göçmen aflarından daha seçici kriterler içeren iki yeni göçmen affı yürürlüğe konulmuştur. 2013 yılında 294 bin olarak tahmin edilen düzensiz göçmen sayısı 2020 yılına kadar istikrarlı bir artış eğilimi göstermiştir. Ancak 2020 yılında yaşanan Covid-19 salgını ile mücadele kapsamında seyahatler kısıtlanmış, yasal ve yasadışı göç hareketleri azalmıştır.

⁹ Corrado Bonifazi, “Europea Migration Policy: Questions from Italy”, Russell King, Gabriella Lazaridis ve Charlampos Tsardanidis, (ed.) *Eldorado or Fortress? Migration in Southern Europe*, St. Martin’s Press. 2000, s. 41.

Uluslararası göçlere neden olan, işsizlik, yoksulluk, daha iyi koşullarda yaşama ümidi gibi ekonomik etmenler ile iç çatışma, savaş, zulüm ve insan hakları ihlalleri gibi siyasi koşulların önümüzdeki süreçte de devam edeceği öngörüldüğünden uluslararası göçün boyutunun artarak devam edeceği söylenebilir. Hem uluslararası göç rotaları üzerinde yer almasından hem de ekonomik gelişmişlik düzeyinden dolayı İtalya'nın göçmenlerin hedefinde olmaya devam edeceğini iddia etmek yanlış bir yaklaşım olmayacaktır. Dolayısıyla göç ve göçmen tartışmalarının İtalya kamuoyu ve siyasi sistemini etkileyen ana konulardan biri olmaya devam edeceği açıktır.

2. Lig Partisi ve Göç Karşıtı Söylem

1990 ve 1991 yıllarında yaşanan Arnavutluk Krizi'nin ardından İtalya daha önce eşi benzeri görülmemiş iki göç dalgasıyla karşı karşıya kalmıştır. İtalya'nın yanıt vermede yetersiz kaldığı bu göç dalgası, İtalya siyasi sisteminde de köklü değişikliklere neden olmuş, İtalya'nın merkez ve kuzeyinden altı bölgesel lig hareketi¹⁰ bir araya gelerek resmi bir ittifak kurmaya karar vermesiyle Lombard Ligi lideri Umberto Bossi öncülüğünde 1991 yılında Lig Partisi kurulmuştur.

Padania olarak adlandırılan Kuzey İtalya bölgesinin İtalya'dan ayrılmasını savunan ve tam adı Padania'nın Bağımsızlığı için Kuzey Birliği (*Lega Nord per l'Indipendenza della Padania*) olan Lig Partisi'nin ideolojik duruşunun tamamen göçmen karşıtı söylemlere dayandığını söylemek mümkün değildir. Kuruluşun ilk yıllarında Lig Partisi, kuzey topluluğunun etnik ve dilsel farklılığını daha geniş bir idari ademi merkeziyetçilik projesini haklı çıkarmanın temeli olarak değerlendirmiş ve siyasi söyleminin merkezine dürüst, çalışkan ve basit yaşayan Kuzey İtalyanları “biz” olarak yerleştirmiştir. Diğer taraftan Roma'daki yozlaşmış seçkinler ile güneylileri “öteki” olarak nitelendiren bir söylem geliştirerek Kuzey İtalya bilinci oluşturmayı hedeflemiştir.¹¹ Diğer taraftan 1990'lı yıllarda pek çok ülke kaynaklı yoğun göç akınları, İtalya kamuoyunda göçmenleri gündemin üst sıralarına yerleştirmiştir. Göçün tehlikelerini ön plana çıkaran Başkan Bossi, “öteki” kategorisine göçmenleri de dahil ederek karşı kampı genişletmiştir.¹² Partinin politik söylemlerinin ağırlık merkezinin göçmen karşıtlığı ve yabancı düşmanlığına doğru kaymasıyla birlikte, AB dışından gelen yabancılar ile düzensiz göçmenler, yeni güneyliler olarak nitelendirilmeye başlanmıştır.¹³

Lig Partisi'nin göç karşıtı duruşu, hazırlanan seçim afişlerinde de kendini göstermektedir. 2001 genel seçimlerinde kullanılan iki afiş, göçe yönelik olumsuz stratejiyi göstermesi açısından oldukça dikkat çekicidir. Bu afişlerde kullanılan hem dil hem de fotoğraf seçimleri, göç karşıtı söylemin birçok özelliğini yansıtmaktadır. Resim 1'de yer alan “düzensiz göçü durdurun” sloganı ile hükûmetin düzensiz göç

10 Lombard Ligi (Liga Lombard), Veneto Ligi (Liga Veneta), Özerklikçi Piemonte (Piemonte Autonomista), Emilia-Romagna Ligi (Lega Emilia-Romagnola), Toskana İttifakı (Alleanza Toscana) ve Ligurya Birliği (Unione Ligure)

11 Dwayne Woods, “The Many Faces of Populism: Diverse but Not Disparate Research”, *Political Sociology*, 22, 2014, s. 1-25.

12 Marco Tarchi, *L'Italia populista: Dal qualunquismo a Beppe Grillo (Populist Italy: From qualunquismo to Beppe Grillo)*, Bologna, Il Mulino. 2015, s. 37.

13 Alper Arısoy, “İtalya'da Kuzey Bölgeselciliği ve Kuzey Ligi Hareketi”, *Ege Stratejik Araştırmalar Dergisi*, 1:1, 2010, s. 13.

politikaları eleştirilerek düzensiz göçmenlerin ülkeye girişini engellemek için daha kısıtlayıcı yasal düzenlemeler yapılması talep edilmektedir. Düzensiz göçle ilgili endişelerin daha belirgin olarak karakterize edildiği Resim 2’de ise daha keskin söylemler yer almaktadır. “Göçü durdurun, toprağımız satılık değil, ya hukuk ya da halk ayaklanması” sloganlarını içeren afiş ile bir taraftan koşulsuz olarak göçün bir an önce durdurulması talep edilirken diğer taraftan merkezi hükümet tehdit içerikli bir söylem ile uyartılmaktadır.

Lig Partisi, 2001 genel seçimlerinde olduğu gibi 2008 genel seçimlerinde de göçmen karşıtlığını seçim afişlerine yansıtmış ve hazırlanan afişlerde geleneksel başlık takan bir Kızılderili şefinin görseli kullanılmıştır. 3. numaralı resimde; “göçmen akınına uğradılar, şimdi kısıtlı koşullarda yaşıyorlar, bunu düşün”, 4. numaralı resimde ise, “göçü düzenleyemediler, şimdi kısıtlı koşullarda yaşıyorlar, bunu düşün” sloganları yer almıştır.

2011 yılına gelindiğinde göç tartışmaları ülke kamuoyunda daha da alevlenmiş, Arap Baharı’nın ardından Kuzey Afrika ülkelerinden İtalya’ya yönelen düzensiz göç akınları ile ilgili yapılan siyasi tartışmalarda İtalya’nın AB’den yardım isteme konusu gündeme gelmiştir. İtalya Parlamentosu’nda yapılan bir oturum sırasında Lig Partisi Milletvekili Lorenzo Bodega; “Lig Partisi, İtalya’nın sürdürülemez sayıda göçmen tarafından ‘istila’ edilmemesi için hükümet tarafından sergilenen kararlı tutumu desteklemektedir” diyerek ‘istila’ metaforuna gönderme yapmıştır.¹⁴

Öte yandan 2012 yılında İtalya siyasal sisteminde çalkantılı bir dönem yaşanmış ve Lig Partisi’nin kurucusu ve başkanı Umberto Bossi, parti fonlarını zimmetine geçirdiği iddiasıyla yolsuzluk soruşturmasına konu edinmiştir. Yolsuzluk iddiaları hem Bossi’nin hem de partinin itibarını sarsmış, Bossi istifa etmek zorunda kalarak 30 yıllık siyasi kariyerini noktalamıştır.¹⁵ Temmuz 2012’de yapılan Parti kongresinde partinin bir başka önde gelen ismi Roberto Maroni parti lideri olarak seçilmiştir. Ancak liderlikteki bu değişiklik partinin oy kaybını önleyememiş ve Lombardiya bölgesinin cumhurbaşkanı seçildikten sonra Maroni de aynı yıl istifa etme kararı almıştır. Aralık 2013’te düzenlenen ve Bossi’nin geri dönüş girişiminde bulunduğu parti kongresinde Bossi, oyların sadece %18’ini, Lombardiyalı Avrupa Parlamentosu üyesi Matteo Salvini ise %82 oranında oy alarak parti kurucusunu ağır bir yenilgiye uğratarak yeni genel başkan seçilmiştir.¹⁶

Partinin göç karşıtı duruşunu devam ettiren Salvini, iletişim stratejisinin odak noktasına göçe karşı şiddetli muhalefeti oturtmuştur. Salvini’ye göre karşı çıkılması gereken büyük düşman artık güneyliler değil, ekonomik krizin ve toplumsal güvensizliğin sebebi olarak yabancılar ve göçmenlerdir. “Göçü durdurun” ve “İtalya’yı işgalden koruyun” şeklindeki yeni sloganlar, başta Müslüman topluluklar

14 Emanuela Paoletti, “The Arab Spring and the Italian Response to Migration in 2011: Beyond the Emergency”, *CMS*, 2:2, 2014, s. 136-137.

15 The Guardian, “Umberto Bossi Resigns as Leader of Northern League Amid Funding Scandal”, 6 Nisan 2012, <http://www.theguardian.com/world/2012/apr/05/umberto-bossi-resigns-northern-league>, erişim 22.11.2023.

16 Duncan McDonnell ve Davide Vampa, “The Italian Lega Nord” Reinhard Heinisch ve Oscar Mazzoleni (ed.) *Understanding Populist Party Organization: The Radical Right in Western Europe*, Palgrave Macmillan, 2016, s. 110-111.

olmak üzere düzensiz göçmenlerin giderek daha açık bir şekilde yabancı düşmanlığı ve ırkçılığın hedefi haline getirmiştir.¹⁷

İtalya'nın Lampedusa Adası açıklarında 2013 yılının Ekim ayında yaşanan tekne faciası sırasında 368'i Eritre vatandaşı olmak üzere birçok göçmenin denizde boğulması üzerine, arama kurtarma yapmak amacıyla İtalyan Hükümeti tarafından Mare Nostrum Operasyonu başlatılmıştır. Bu operasyonu protesto eden Salvini; “deniz kuvvetlerimiz bizim sınırlarımızı korumak için görevlendirilmeli, kaçak göçmenleri taşıyan tekneleri kurtarmak için değil”¹⁸ söylemiyle insani operasyonları eleştirmiştir.

2013 seçimlerindeki başarısızlığın ardından göçmen karşıtlığı söylemini daha da öne çıkaran Salvini, mesajlarını geniş kitlelere ulaştırabilmek amacıyla sosyal medya araçlarını ve özellikle Twitter'ı etkin olarak kullanmaya başlamıştır. İtalya'ya yönelik göçü protesto etmek amacıyla Lig Partisinin güçlü olduğu Milano'da 14 Ekim 2014'te 40 bin kişinin katıldığı göç karşıtı bir miting düzenleyen Salvini, miting sonrasında Twitter'da bir kampanya başlatmıştır. “İstilaya hayır” etiketiyle başlatılan kampanya 18 Ekim 2014 tarihinde atılan toplam tweetlerin yüzde 40'ına, retweetlerin ise yüzde 81'ine erişerek¹⁹ İtalya kamuoyunda geniş yankı uyandırmıştır.

Salvini'nin “Cumartesi günü Milano'da birçok anne ve baba, gururlu ve huzurlu bebeklerinin geleceğini savunmak için yüksek sesle ‘istilaya hayır’ dedi” şeklindeki tweeti ve “Calavino'dan Alessia bebek bile ‘istilaya hayır’ diyor” tweeti ile bebek görsellerini kullanarak seçmenlerin gelecek kaygısını ön plana çıkarmıştır.

Lig Partisi temsilcilerinin sık sık (erkek) Müslümanlar ile cinsel suçlar arasında bir bağ kurmaya çalıştığını da belirtmek gerekir. Mayıs 2016'da Lig Partisi Lideri Salvini, yeni açtığı web sitesi The Populist'e “*Sex and Trash*” adlı bir bölüm eklemiş ve bu bölümde evleri işgal eden, işverenlerini döven, sokağa tuvaletini yaptıktan sonra bir İtalyan'ı katleden göçmen haberlerine geniş yer ayrılmıştır.²⁰

Aralık 2017'de İngiliz Spectator dergisine verdiği bir röportajda Salvini, “Göçmenleri durdurmak için donanmayı Libya'ya kuşatmaya göndereceğim ve gerçek mülteci olmayanları (neredeyse hepsi) iktidara geldikten sonraki bir yıl içinde sınır dışı edeceğim”²¹ diyerek Partisinin göç konusundaki tutumunu bir kez daha tekrarlamıştır. 2018 seçimlerinin ardından kurulan hükümette işleri bakanı olarak atanan Salvini, göç karşıtı söylemlerini eyleme geçirme fırsatı elde etmiş ve

17 Cervi, Tejedor ve Dornelles, “When Populists Govern the Country: Strategies of Legitimization of Anti-Immigration Policies in Salvini's Italy” s. 4.

18 Murat Özer, Ömer E. Bezirgan ve İslam Vitaliyev, “Göçmenlerin ve Sığınmacıların Yaşadığı Tekne Faciaları Hakkında Mülteci Ölümleri Raporu 2014”, *IMKANDER*, Aralık 2014, s. 3.

19 Cinzia Padovani, “Lega Nord and Anti-Immigrationism: The Importance of Hegemony Critique for Social Media Analysis and Protest”, *International Journal of Communication* 12, 2018, s. 3561.

20 Bridge Initiative Team, “The League (Lega, Lega Nord, The Northern League),” Factsheet, 14 Eylül 2020, <https://bridge.georgetown.edu/research/factsheet-the-league-lega-lega-nord-the-northern-league/> erişim 29.07.2023.

21 Wesley Dockery, “What is the Lega Nord and Their Policy Towards Migrants?” Infomigrants, <https://www.infomigrants.net/en/post/10109/what-is-the-lega-nord-and-their-policy-towards-migrants>, 2018, erişim 29.07.2023.

göçe karşı sıkı tedbirler almıştır. Bu tedbirlerin en çarpıcı örneğinin 11 Haziran 2019'da yaşandığı söylenebilir. İtalya'nın yeni İçişleri Bakanı Salvini, Avrupa yardım kuruluşu SOS Mediterranee tarafından işletilen ve 629 mülteci ile göçmeni taşıyan Aquarius kurtarma gemisinin İtalya limanlarına yanaşmasını engellemiştir. Sınır Tanımayan Doktorlar gemide 123 refakatsiz çocuk ve yedi hamile kadının da bulunduğunu bildirmesine rağmen Salvini, “yabancı kuruluşlara ait ve yabancı bayraklar taşıyan gemiler İtalya'nın göç politikasını dikte edemez” diyerek kararının arkasında durmuştur. Salvini “önce İtalyanlar” sloganıyla yürüttüğü 2018 seçim kampanyasında söz verdiği gibi “bugünden itibaren İtalya insan kaçakçılığına, yasa dışı göçmenlik işine hayır demeye başlayacak” diyerek ülkeye yönelik düzensiz göç akışını durdurma kararlılığını bir kez daha göstermiştir.²²

3. Lig Partisi'nin Göç Karşıtı Söylemlerinin Eleştirel Söylem Analizi Bağlamında Değerlendirilmesi

Söylem, belirli bir olayla ilişkilendirilen ve bu olayı çevreleyen durumları, kurumları ve sosyal yapıları içeren diyalektik bir ilişkiyi ima eden, bu yapılar tarafından şekillendirilen ancak aynı zamanda onları da şekillendiren sistemli bir girişimi ifade eder. Söylem analizi ise dilin ve dilin kullanıldığı bağlamın göz önüne alınarak söylem ve eylem arasındaki ilişkiyi inceleyen disiplinler arası bir araştırma metodunu temsil eder.²³ Gür'e göre, söylem analizi, toplumda ortaya çıkan değer yargılarının, doğruların, gerçeklerin, gücün ve iktidar ilişkilerinin nasıl oluştuğunu, bu ilişkilerin nasıl sürdürüldüğünü, birbirleriyle nasıl çatıştığını ve nasıl değerlendirildiğini anlamak amacıyla çaba sarf eder.²⁴ Söylem analizi, yazılı ya da yazılı hale getirilmiş sözlü konuşmaları veya görsel metinleri incelemeyi amaçlar. Bu nedenle, söylem analizi, yazılı ya da yazılı hale getirilmiş konuşmaları, yani metni bir söylem olarak değerlendirir. Söylem analizinin verileri, belirli kategoriler değil, araştırmacının söylemden elde ettiği çıkarımlar üzerine kuruludur.²⁵

Diğer taraftan söylem analizini eleştirel bir bakış açısıyla genişletmeye karar veren Norman Fairclough, Teun Van Dijk ve Ruth Wodak gibi düşünürlerin temellerini attığı eleştirel söylem analizi ise söylemin güç, iktidar ve hegemonya tarafından nasıl oluşturulduğunu, toplumsal kimlik, kültür, kültürler arası ilişkiler bağlamında söylem ve eylem arasında nasıl bir dönüştürücü etkiye sahip olduğunu anlamaya çalışır.²⁶ Eleştirel söylem analizi, dili bir sosyal pratik biçimi olarak ele alır ve resmi belgeler, dokümanlar ve yazılı hale getirilmiş sözlü metinlerde gizlenen ideolojik mesajları ortaya çıkarmak için çeşitli söylemsel taktikler kullanır.²⁷ Bu analiz türü, söylemlerdeki söylenmeyenleri değerlendirir, sezdirilenleri açıklamaya çalışır ve söylemin satır aralarını inceleyerek toplumsal, sosyo-kültürel yapı,

22 Ramzy Baroud ve Romana Rubeo, “What is Behind the Aquarius Refugee Ship Crisis?”, 17 Haziran 2018, <https://www.aljazeera.com/opinions/2018/6/17/what-is-behind-the-aquarius-refugee-ship-crisis>, erişim 01.08.2023.

23 Fairclough ve Wodak, “Critical Discourse Analysis”, s. 258-284.

24 Tahir Gür, “Post- Modern Bir Araştırma Yöntemi Olarak Söylem Çözümlemesi”, *Journal of World of Turks*, 5:1, 2013, s. 189.

25 Edibe Sözen, *Söylem*, İstanbul, Paradigma Yayınları, 1999, s. 103.

26 Ruth Wodak, “Mediation Between Discourse and Society: Assessing Cognitive Approaches in CDA”, *Discourse Studies*, London, Sage Publications, 8:1, 2006, s.181.

27 Fairclough ve Wodak, “Critical Discourse Analysis”, s. 258-284.

ekonomi gibi farklı unsurları içeren bir yaklaşım ortaya koyar.²⁸ Eleştirel söylem analizi, özellikle kimlik ve farklılık kavramlarına odaklanmaktadır. Bu analiz türünde, kültürel ve tarihsel bağlamlar vurgulanarak kimlik inşasında farklı grupların siyasi ve kültürel olarak dışlanması sebepleri incelenir.²⁹

Bu anlamda Lig Partisi'nin geliştirdiği politik söylem Fairclough, Van Dijk ve Wodak'in çerçevesini çizdiği eleştirel söylem analizi bağlamında ele alındığında, topluma verilmek istenen ideolojik mesajlar açıkça ortaya çıkmaktadır. Özellikle seçim afişlerine gizlenen mesajlar ile politik söylemler arasındaki bağlamsal ilişki, göçmenlerin toplumun geleceğini tehdit eden bir olgu olarak resmetmekte ve göçmenler üzerinden oluşturulan tehdit algısı ile siyasi konumunu güçlendirme arayışı oldukça dikkat çekicidir.

2001 genel seçimlerinde Lig Partisi'nin kullandığı seçim afişlerinde yer alan “(bizim) toprağımız satılık değil” sloganı ile kültürel anlamda “biz” ve “ötekiler” mottosu yaratılarak bizim kültürümüz bizim topraklarımıza aitken göçmenlerin kültürü başka bir yere aittir mesajı verilmektedir. Kızılderili şefi görselinin kullanıldığı 2008 seçim afişlerinde ise, yerli Amerikalıların karşı karşıya kaldıkları göçü yönetemedikleri ve zaman içerisinde azınlık durumuna düşerek kültürel özelliklerini ve varlıklarını kaybetme tehlikesi ile yüze yüze kaldıkları mesajı verilmektedir. İtalya'ya yönelik göçün yönetilememesi durumunda İtalyanların da yerli Amerikalıların kaderini paylaşacağı konusunda bir analogi kurulmaktadır.

Lig Partisi lideri Salvini'nin 2013 yılından itibaren geliştirdiği iletişim stratejisinde göç karşıtı retoriğe dayanan söylemleri ön plana çıkardığı görülmektedir. Gerek seçim mitinglerinde gerekse sosyal medya kampanyalarında kullandığı “istila ve işgal” metaforları üzerinden göçmenler ciddi bir tehdit olarak nitelendirilmekte ve göçmenlere yönelik daha geniş bir toplumsal tepki verilmesi amaçlanmaktadır. Salvini'nin “İstilaya hayır” etiketiyle Twitter'da başlattığı kampanya ve Milano'da düzenlenen miting sırasında atılan “İtalya'yı işgalden koruyun” şeklindeki sloganlar bu stratejinin çarpıcı birer örneğini sergilemektedir.

Twitter'da başlatılan kampanya sırasında Salvini'nin bebek görsellerini kullanarak paylaştığı “Cumartesi günü Milano'da birçok anne ve baba, gururlu ve huzurlu bebeklerinin geleceğini savunmak için yüksek sesle ‘istilaya hayır’ dedi” şeklindeki tweeti dikkat çekicidir. Yanı sıra Lig Partisi saç bandı takan bir oyuncak ayı tarafından rahatlatılan ve ‘istilaya hayır’ önlüğü ile korunan bebek görselini “Calavino'dan Alessia bebek bile ‘istilaya hayır’ diyor” söylemiyle paylaşan Salvini, bir taraftan göçün aile değerleri üzerindeki etkisine dikkat çekmekte, diğer taraftan ise çocuklarının geleceği için mücadele eden endişeli ebeveynlerin korkularını körüklemektedir.

İstila metaforu ile nesnelleştirilen göçmenleri, suç işlemekten başka bir çareleri olmayan potansiyel suçlular olarak göstermek, Lig Partisi'nin göçmen karşıtı söyleminin bir sonraki adımı olduğu söylenebilir. Zira Lig Partili bir

²⁸ Ben Agger, “Critical Theory, Poststructuralism, Postmodernism, Their Sociological Relevance,” *Annual Review of Sociology*, 17, 1991, s. 109.

²⁹ Ruth Wodak ve Michael Meyer, “Critical Discourse Analysis: History, Agenda, Theory, and Methodology” Ruth Wodak ve Michael Meyer (ed.), *Methods for Critical Discourse Analysis*, Sage Publisher, London, 2009, s. 18.

senatörün “Düzensiz göçmenlerin hayatta kalma perspektifi nasıl olacak? (Çünkü herkesin hayatta kalması gerekiyor) ya çalacak ya da uyuşturucu satacak. Belki daha fazla fahişelik yapması gereken kadın olacak, belki de daha fazla tecavüzcü olacak”³⁰ şeklindeki söylemi ile suçlu-göçmen algısı yaratılmaya çalışılmıştır. Yine istila metaforuna gönderme yapan Lig Partisi Milletvekili Lorenzo Bodega, bir konuşmasında “Muhtemel terörist kaçakların ya da kargaşadan istifade ederek İtalya’ya mülteci kılığında girmek isteyen istismarcıların gelmesinden korkan birçok İtalyan’ın hissettiği endişe haklıdır”³¹ söylemiyle terörist-göçmen ilişkisine dikkat çekmiştir.

2018 genel seçimlerine giden süreçte göçmen ve mülteciler siyasi gündemde yoğun olarak tartışılmaktaydı ve Salvini bu süreçte Müslüman karşıtı söylemlerden belirgin bir şekilde yararlandı. Zira 2015 Mülteci Krizi’nin yol açtığı korku ve endişe iklimimin etkileri İtalya kamuoyunda halen hissedilmekteydi. Salvini, “İktidara geldiğimizde ülkedeki her İslami varlığı düzene sokacağız, kültürümüz, toplumumuz, adetlerimiz, yaşam tarzımız risk altında, gerçek bir tehlike var. İslamlaşma İtalya’da hâkim olursa asırlık tarihimiz yok olma riski ile karşı karşıya kalacaktır.”³² şeklindeki söylemiyle kültürel kimliği koruma bağlamında toplumun endişelerini körükleyici bir strateji uygulamıştır. Başka bir deyişle Wodak’ın ortaya koyduğu “dışlayıcı retorik”³³ ile (öteki) göçmenler, “biz” için tehdit oluşturuyor mesajıyla seçmen kitlesi konsolide edilmeye çalışılmıştır. Seçim kampanyası sırasında Salvini, kendisinin ve partisinin “önce İtalyanlar” sloganı ile düzensiz göçe karşı sert önlemler almaya başlayacağını söyleyerek “biz” duygusuna gönderme yapmaktaydı.³⁴ Gerçekten de göçmen karşıtı metaforlar bir kez kabul edilip içselleştirildiğinde, ev sahibi topluluk tarafından “meşru müdafaa” eylemlerinin ve baskıcı kamu politikalarının ortaya çıkabileceği bilinen bir gerçektir.³⁵

Sonuç olarak aşırı sağ bir ideoloji dayalı Lig Partisi’nin göç karşıtı söylemlerini eleştirel söylem analizi bağlamında ele aldığımızda; göçmenler terör ve suç olaylarıyla ilişkilendirilmekte, göç ise İtalyan kültürüne ve kimliğine olan olumsuz etkisine, kamu düzenine ve ülkenin geleceğine yönelik bir tehdit olarak nitelendirilmektedir. Böylece Lig Partisi elitleri göçmen karşıtı söylemler ile oy oranlarını artırmayı hedeflemektedir.

4. Lig Partisi’nin Göç Karşıtı Söylemlerinin Seçmen Davranışları Üzerindeki Etkisi

Ana politika konularını federalizm ve göçmenler üzerine oturtan Lig Partisi, seçim dönemlerindeki politik iklim ve koşullara bağlı olarak kimi zaman federalizmi

30 Falci, “Securitization of Migration Policies in Italy”, s. 162.

31 Paoletti, “The Arab Spring and the Italian Response to Migration in 2011: Beyond the Emergency”, s. 136-137.

32 Bridge Initiative Team, “The League (Lega, Lega Nord, The Northern League),” Factsheet, 14 Eylül 2020, <https://bridge.georgetown.edu/research/factsheet-the-league-lega-lega-nord-the-northern-league/> erişim 29.07.2023.

33 Ruth Wodak, *The politics of fear*. SAGE Publications, London, 2015, s. 21.

34 Dockery, “What is the Lega Nord and Their Policy Towards Migrants?”, fa erişim 29.07.2023

35 Gerald O’Brien, “Indigestible Food, Conquering Hordes, and Waste Materials: Metaphors of Immigrants and The Early Immigration Restriction Debate in The United States.” *Metaphor and Symbol*, 18:1, 2013, s. 33-47.

kimi zaman ise göç ve göçmenler konusunu ön plana çıkararak seçimlerde başarı elde etme stratejisi izlemiştir. Lig Partisi seçim propagandalarında göçmenler, işsizlik, ücretlerin düşürülmesi, suç ve güvensizliğin artması gibi toplumun tüm rahatsızlıklarının kaynağı olarak gösterilmiştir. Hatta önceki bölümde ele alındığı üzere parti söylemlerinde göçmenler kimi zaman açıkça suçlu olarak nitelendirilmiştir. 11 Eylül terör saldırılarının ardından ise göçmenler, kültürel tehdit olarak Lig Partisi'nin söylemlerine dahil edilmiştir.

Lig Partisi'nin doğru bir zamanda ve doğru bir politik söylem ile İtalya siyasal sistemine giriş yaptığını söylemek yanlış bir yaklaşım olmayacaktır. Zira Lig Partisi, İtalya'nın merkez ve kuzeyinde federal bir yapı kurmayı amaçlamış olsa da 1990'lı yılların ulusal ve uluslararası koşullarını son derece etkili kullanmıştır. Komünist rejimin çökmesinin ardından Arnavutluk'ta meydana gelen ekonomik ve siyasal kriz binlerce Arnavut'un bir anda İtalya'ya göç etmesine neden olmuş, göçmen taşıyan gemilerin İtalya kıyılarında baş göstermesi, halkta korku ve paniğe yol açmıştır. 1991 yılı genel seçimlerindeki seçim propagandasını bu korku iklimi üzerine inşa eden Lig Partisi göç ve göçmen karşıtı bir politik söylem ile girmiş olduğu seçimlerde oyların yüzde 8,7'sini alarak, İtalya siyasal sistemine hızlı bir giriş yapan partinin Lombardiya bölgesindeki oy oranı yüzde 20,5'e ulaşmıştır.³⁶ Kuruluş yılında henüz tam anlamıyla örgütlenmeden gerçekleşen ilk seçimde elde ettiği bu sonuç, partinin üzerine büyük bir ilgi çekmiştir.

1994 genel seçimlerinde ise Silvio Berlusconi liderliğindeki Forza Italia Partisi ile ittifaka giderek Özgürlükler Kutbu (PdL) koalisyonuna dahil olan Lig Partisi, iki yıl sonra yapılan 1996 genel seçimlerinde tek başına yarışmış ve yüzde 10'un biraz üzerinde bir başarı elde etmiştir.³⁷ 2000'li yıllara gelindiğinde ise göç ve göçmen karşıtı söylemini daha da sertleştirmiş, seçim propagandasının merkezine aşırı sağ ideolojiye özgü gerilim figürleri yerleştirmiştir. Tıpkı 1994 seçimlerinde olduğu gibi 2001 yılında yapılan genel seçimlerde de Forza Italia ile ittifak yaparak Özgürlükler Evi koalisyonunda yer almıştır.³⁸

Göçmen karşıtı söylemin domine ettiği seçim propagandasının dinleyici kitle üzerinde etkili olduğunu söylemek pek mümkün değildir. Zira 2001 yılında yapılan genel seçimlerde oyların sadece yüzde 3,9'unu alarak kötü bir performans ortaya koymuştur. Buna rağmen seçimlerden sonra kurulan Berlusconi hükümetinde koalisyon ortağı olarak yer alarak seçimlerdeki başarısızlığı telafi ettiği söylenebilir. Benzer propaganda araçlarıyla girdiği 2006 genel seçimlerinde de Lig Partisi kayda değer bir başarı elde edememiştir. Oylarında küçük bir toparlanma görülmüş ve 2001 yılındaki yüzde 3,9 oyu, yüzde 4,6 oranına yükseltebilmiştir.³⁹

Nisan 2008'de yapılan genel seçimlerde Lig Partisi, Silvio Berlusconi liderliğindeki merkez sağ ittifakı çatısı altında yer almış ve Parti lideri Bossi, seçim stratejisinin odak noktasına bir kez daha göçe karşı şiddetli muhalefeti yerleştirmiştir. Bossi'nin göçmen karşıtı söylemi ittifakın diğer ortaklarının

36 Anna Cento Bull ve Mark Gilbert, *Lega Nord and the Northern Question in Italian Politics*, Palgrave Macmillan, Gordonsville, 2001, s. 135.

37 Mcdonnell ve Vampa, "The Italian Lega Nord", s. 110.

38 Arısoy, "İtalya'da Kuzey Bölgeselciliği ve Kuzey Ligi Hareketi", s. 8.

39 Mcdonnell ve Vampa, "The Italian Lega Nord", s. 110.

politikaları üzerinde de etkili olmuş ve pek çok siyasi liderin seçim kampanyasında göç ve göçün yönetimi konuları başat rol oynamıştır.⁴⁰

Merkez sağ ittifakının seçim programında İtalya'nın geleceği için belirlenen hedefler listesinde “daha fazla güvenlik, daha fazla adalet” mottosu ile acil güvenlik sorunları üçüncü sırada yer almaktaydı. Vatandaşların güvenliğini artırmak için tasarlanan 12 önlemden 7'sinin doğrudan düzensiz göç sorunu ile mücadeleyle ilgili olması oldukça dikkat çekicidir. Başka bir ifade ile ülkenin ana güvenlik sorunlarından birisinin düzensiz göç olarak kabul edildiği seçim programında kendini göstermektedir.⁴¹

Silvio Berlusconi liderliğindeki merkez sağ ittifakın göç karşıtı söyleminin seçim sonuçlarına önemli ölçüde yansıdığı söylenebilir. Zira sağ ittifak, oyların yüzde 46'sını alarak 630 sandalyeli temsilciler meclisinde 344 sandalye elde etmiştir. Lig Partisi de oy oranını neredeyse iki kat artırarak yüzde 8,3'e çıkartmış ve sağ ittifakın seçim zaferine katkıda bulunmuştur. Genel seçimlerden bir yıl sonra yapılan Avrupa Parlamentosu (AP) seçimlerinde yükseliş trendini devam ettiren Lig Partisi yüzde 10,2 oy oranına ulaştığını belirtmekte fayda vardır.⁴²

2008 genel seçimlerinin ardından Silvio Berlusconi liderliğindeki merkez sağ ittifakı 15 Mayıs 2008'de parlamentodan güvenoyu alarak göreve başlamıştır. Lig Partisi'nin de içinde yer aldığı İtalya kabinesi, seçim kampanyası propaganda sürecinde üzerinde durduğu temel meselelerden biri olan düzensiz göç konusunu da ihtiva eden ve “güvenlik paketi” olarak adlandırılan karmaşık bir dizi yasa tasarısını gündeme getirmiştir.⁴³ Yapılan değişiklikler ile İtalyan topraklarına yasalara aykırı olarak giriş suç kapsamına alınmış, bazı göçebe toplulukların yerleşimleriyle ilgili olarak “olağanüstü hâl” ilan edilmiştir. Ayrıca acil durum kararnamele çıkarılmış ve ordunun iç güvenlikte kullanılması gibi olağanüstü yetkiler kullanılmıştır.

Düzensiz göç tartışmalarının İtalya kamuoyunda sıklıkla tartışıldığı bu dönemde yapılan kamuoyu yoklamalarında Lig Partisine yönelik halk desteği 2012 yılına kadar devam ettiğini göstermektedir. Ancak Nisan 2012'de parti lideri Bossi ve aile üyelerinin parti fonlarını zimmete geçirmekten soruşturma altına alındığı haberlerinin ardından halk desteği hızla düşüşe geçmiştir.⁴⁴ Önceki bölümde de ifade edildiği üzere zimmet skandalının ardından Bossi parti liderliğinden istifa etmek zorunda kalmış ve Roberto Maroni parti lideri olarak seçilmiştir. Ancak İtalya siyasetinde çalkantılı bir döneme neden olan ve Lig Partisi'nin kurucusu ve başkanı Bossi'nin istifasıyla sonuçlanan zimmet skandalının izlerinin genel başkan değişikliği ile silindiği söylenemez. Zira partinin yeni genel başkanı Salvini

40 Francesco Fasani, “Country Report: Italy -Undocumented Migration: Counting the Uncountable. Data and Trends across Europe.” *The European Commission*. Academic Search Premier, 2009, s. 20.

41 Paula Guzzo Falci, *Securitization of Migration Policies in Italy, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Universtaad Vien, Vienna, 2011, s. 114.

42 McDonnell ve Vampa, “The Italian Lega Nord”, s. 109.

43 Massimo Merlino, “The Italian (In)Security Package Security vs. Rule of Law and Fundamental Rights in the EU”, *Changing Landscape of European Liberty and Security*, Research Paper, 14, 2009, s. 1.

44 Daniele Albertazzi ve Duncan McDonnell, *Populists in Power*, Routledge, London & New York, 2015 s. 94-95.

geleneksel göçmen karşıtlığı politikaları sürdürmesine rağmen partinin oy kaybını önleyememiş ve 2013 yılında yapılan genel seçimlerde bir önceki seçimlerde elde edilen oyların yarısı kaybedilerek yüzde 4,1 oy oranı elde edebilmiştir. Bu düşüş trendi AP seçimlerinde de kendini göstermiş ve 2009 AP seçimlerinde elde edilen yüzde 10,2 olan oy oranı, 2014 yılında yüzde 6,15'e gerilemiştir.⁴⁵ 2011 yılında meydana gelen Arap Baharı'nda Tunus ve Libya'daki krizlere yakınlığı nedeniyle kitlesel göçlerden en fazla etkilenen ülkeler arasında başı çeken ülke İtalya olmuştur. Düzensiz göç hareketlerinin kamuoyunda yoğun olarak tartışıldı bir dönemde yapılan genel seçimlerde yaşanan oy kaybı, yolsuzluk iddialarının göç tartışmalarının önüne geçtiği anlamına gelmektedir.

2015 yılında Suriye'deki iç savaşın şiddetlenmesiyle birlikte milyonlarca göçmen Avrupa'ya akın etmiş ve bu göç dalgası AB Komisyonunca "Mülteci Krizi" olarak adlandırılmıştır. Orta Akdeniz Rotası üzerinden İtalya'ya gerçekleşen kontrol dışı göçler daha önce Avrupa'da gerçekleşen yabancı terörist kaynaklı saldırıların tekrarlanma endişesini yaratmıştır. Dolayısıyla diğer AB üyesi ülkelerde olduğu gibi İtalya'da da sınırların kontrolü ve düzensiz göçlerin engellenmesi birincil gündem maddesi haline gelmiştir.

Mülteci Krizi'nin etkilerinin devam ettiği ve düzensiz göçün halen ülke gündeminin en üst sıralarında yer aldığı 2018 yılında yapılan genel seçimlerde Lig Partisi lideri Salvini, göç karşıtı politikaların temelini oluşturduğu bir seçim kampanyası yürütmüştür. Mart 2018'de yapılan genel seçimlerde yüzde 17'nin biraz üzerinde oy elde eden Lig Partisi, Beş Yıldız Hareketi ile koalisyon hükümeti kurmuştur. Haziran 2018 ile Eylül 2019 arasında iktidarda olan Lig Partisi – Beş Yıldız Hareketi koalisyonunun göç politikası, İçişleri Bakanı ve Başbakan Yardımcısı olarak atanan Salvini tarafından yönetilmiştir. Salvini propaganda sürecindeki birçok vaadini yerine getirerek hem ülke içindeki hem de sınırlardaki kontrolleri önemli ölçüde artırmıştır.⁴⁶ İçişleri bakanı Salvini'nin göç karşıtı politikalarının halk tarafından kabul gördüğü rahatlıkla iddia edilebilir. Zira 2018 genel seçimlerinden sonra da Lig Partisi yükseliş trendini sürdürmüş ve 2019 Avrupa Parlamentosu seçimlerinde yüzde 33 oy⁴⁷ ile İtalya siyasal sisteminde birinci parti konumuna yükselmiştir.

2022 genel seçimlerine giden sürecin ise Lig Partisi lehine olduğu söylenemez. Zira Lig Partisi aşırı sağ parti olarak artık alternatifsiz değildi. Neo-faşist kökenlere sahip İtalya'nın Kardeşleri Partisi (FDL)'nin 2012 kurulması İtalya siyasal sistemindeki denklemleri temelden sarsmıştır. Lig partisinin göç karşıtı söylemlerinin yanı sıra AB şüpheciliği ve ekonomik sorunları da politik düzleme taşımıştır. İtalya'nın Kardeşleri Partisi günden güne popülaritesini artırmış ve 2022 yılına gelindiğinde genel seçimlerin favorisi olarak gösterilmiştir.⁴⁸

45 European Parliament, <http://www.parties-and-elections.eu/countries.html>, <https://www.europarl.europa.eu/elections2014-results/en/country-introduction-2014.html> erişim 20.07.2023

46 James Dennison ve Andrew Geddes, "The Centre no Longer Holds: The Lega, Matteo Salvini and The Remaking of Italian Immigration Politics", *Journal of Ethnic and Migration Studies*, 48, 2021, s. 10.

47 European Parliament, <https://www.europarl.europa.eu/election-results-2019/en>, erişim, 30.07.2023

48 Holly Elyyatt, "The Far-Right is Expected to Win Italy's Election in Rome's Biggest Political Shift for Decades", <https://www.cnbc.com/2022/09/22/italian-election-italy-turns-to-the-right->

Öte yandan 2020 yılından itibaren dünyayı etkisi altına alan Covid-19 pandemisinin en hızlı yayıldığı ülkelerin başında İtalya gelmekteydi. İtalya hükümetinin pandemiye etkin olarak yönetemediği ve yetersiz tedbirlerin birçok can kaybına yol açtığına dair eleştiriler İtalya kamuoyunu aylarca meşgul etmiştir. Diğer taraftan Covid-19 pandemisi mücadele tedbirleri kapsamında getirilen seyahat kısıtlamaları göç akınlarını da yavaşlatmıştır. Dolayısıyla göç tartışmaları gündemin alt sıralarına gerilemiş ve 2022 seçimlerini etkileyen bir dinamik olmamıştır.

2022 genel seçimleri Covid-19 pandemisinin derinleştirdiği ekonomik ve siyasi istikrarsızlıklarla uğraşan bir ülke için büyük bir siyasi değişime işaret ediyordu. Nitekim Eylül 2022’de gerçekleştirilen genel seçimlerden önce yapılan tahminler büyük ölçüde gerçekleşmiş ve Forza İtalya, Lig Partisi ile İtalya’nın Kardeşleri Partisi’nden oluşan merkez sağ koalisyonu oyların yaklaşık yüzde 44’ünü elde etmiştir. Yüzde 26 oy oranı ile İtalya’nın Kardeşleri Partisi birinci olurken, Lig Partisi oyların sadece yüzde 9’unu alarak 2018’deki oylarının neredeyse yarısını kaybetmiştir.⁴⁹

Analist Wolfango Piccoli’ya göre İtalya’nın Kardeşleri Partisi’nin seçim başarısının altında yatan bir başka neden de İtalya’nın Kardeşleri Partisi lideri Meloni’nin son geniş tabanlı koalisyonu katılmama kararı idi. Böylelikle Meloni, siyasi sistem içinde iktidar sorumluluğu paylaşmamış tek muhalefet figürü olarak medyada daha fazla görünürlük kazanmıştır.⁵⁰

2022 genel seçimlerinde Lig Partisi’nin oyunun beklentilerin altında kalmasının en büyük nedenlerinden birisi Lig Partisi’nin geleneksel göç karşıtı politikalarının seçimde beklenen karşılığı görememesidir. Zira 2020 yılından sonra toplumun öncelikleri değişmiş, ekonomik problemler ve kamu sağlığı gibi güncel sorunlara çözüm vaat eden partilere yönelik seçmen ilgisi pozitif yönde değişmiştir.

Sonuç

Çalışma, Lig Partisi içindeki göç karşıtı söylemleri eleştirel söylem analizi bağlamında ele alarak göç karşıtı söylemlerinin seçmenler üzerindeki etkilerini ve bu konudaki karmaşık dinamikleri aydınlatmaktadır. Lig Partisi, İtalya siyasal sisteminin önemli bir aktörü olarak hem muhalefette hem de iktidarda olduğu dönemlerde ülkenin göç politikasını önemli ölçüde etkilemiştir. Göçmenlerin toplumsal ve kültürel kimliği aşındırdığı ve kamu düzenini bozduğuna ilişkin söylemler geliştirilmiştir. Lig Partisi aktörleri seçim propagandalarında, seçim afişlerinde, miting meydanlarında ve resmi toplantılarda göçü tanımlamak için yaygın olarak “istila ve işgal” gibi metaforların yanı sıra Kızılderili şefi ve bebek görselleri kullanmış, bu metaforlar ve görseller ile İtalyan kimliğinin korunması gerektiğini vurgulanmıştır. Lig Partisi aktörlerinin söylemlerinde göçmenler,

with-fdis-georgia-meloni.html, erişim 01.08.2023

49 Parties and Elections in Europa, <http://www.parties-and-elections.eu/italy.html>, erişim 08.01.2023

50 Elyyatt, “The Far-Right is Expected to Win Italy’s Election in Rome’s Biggest Political Shift for Decades”

işsizlik ve ücretlerin düşürülmesinden suç ve güvensizliğin artmasına kadar pek çok alanda toplumda yer alan tüm rahatsızlıklarının nedeni olarak gösterilmiştir.

Çalışma ile, Lig Partisi'nin seçim kampanyaları sürecinde kullandığı sözcükler, metinler, görseller arasında bağlamsal bir ilişki olduğunu ve bu ilişki ağında göçmenlerin kamu düzeni ve toplumsal güvenliğe yönelik tehdit olarak nitelendirildiği ortaya çıkmaktadır. Wodak'ın ortaya koyduğu “dışlayıcı retorik” bağlamında “biz, bizim toprağımız, bizim sınırlarımız” söylemlerine yapılan vurgu ile “biz” ve “onlar” arasındaki sınırlar pekiştirilmekte ve (öteki) göçmenler, “biz” için tehdit oluşturuyor mesajıyla seçmen tercihleri değiştirilmeye çalışılmaktadır.

Ancak tehdit söyleminin seçmen davranışları üzerindeki etkisi ise oldukça tartışmalı bir konudur. Zira göçmenlerin suç oranları, kültürel farklılıkları gibi nedenlerle kamuoyu gündemini meşgul ettiği ya da kitlesel göç hareketlerinin toplumun duyarlılık düzeyini artırdığı dönemlerde bu söylemin seçim sonuçlarına pozitif yönde yansıdığı söylenebilir. Ancak ekonomik ve toplumsal sorunların farklılaştığı dönemlerde göç karşıtı söylem, seçmen davranışları üzerinde beklenen etkiyi göstermemektedir. Esasen aşırı sağ ideolojiye sahip siyasi partilerin en büyük açmazı bu noktada başlamaktadır. Aşırı milliyetçilik, göçmen karşıtlığı, Avrupa şüpheciliği gibi ideolojik duruşlara sahip siyasi partiler söylemlerini adeta bu alanlara hapsedmektedir. Ekonomik sorunlar, toplum sağlığı ya da kamu güvenliği gibi konularda verilen vaatler karşılık bulmamaktadır. Dolayısıyla bu tür partilerin seçmen destekleri ve oy oranları istikrarlı bir şekilde artış ya da azalış kaydetmemektedir. Dönemsel koşullara bağlı olarak oy oranları dramatik bir şekilde artmakta ya da azalmaktadır. Nitekim Lig Partisi'nin otuz yıllık siyasi geçmişinde de benzer sonuçlar ortaya çıkmıştır. 1991 yılında yüzde 8,7 oy oranıyla İtalya siyasal sistemine giriş yapan partinin oy oranı on yıl sonra yüzde 3,9'a gerilemiştir. 2008 yılında tekrar yüzde 8 seviyesine erişen Lig Partisi, 2013 yılında yâri yarıya oy kaybederek yüzde 4,1'e gerilemiştir. 2013 yılından sonra yükselişe geçen oy oranı 2018 yılında yüzde 17,4 ile en yüksek seviyeye ulaşmıştır. Ancak önceki dönemlerde olduğu gibi bu başarı kalıcı olmamış ve 2022 genel seçimlerinde ancak yüzde 9 oranında oy elde edebilmiştir.

Diğer taraftan Lig Partisi'nin İtalya siyasal sisteminde elde ettiği seçim başarıları ya da başarısızlıklarını belirleyen tek değişken göç karşıtı politikalar olmamakla birlikte göç karşıtı söylem, partinin genel siyasi çizgisini ve ideolojik duruşunu karakterize etmektedir. Göç karşıtlığının Lig Partisi destekçilerini konsolide eden temel birleştirici duygu olduğu söylenebilir.

Çatışma Beyanı:

Araştırmannın yazarı olarak herhangi bir çıkar çatışma beyanım bulunmamaktadır.

Kaynakça**Basılı Eserler**

- AGGER Ben (1991). "Critical Theory, Poststructuralism, Postmodernism, Their Sociological Relevance", *Annual Review of Sociology*, 17, 105-131.
- ALBERTAZZI Daniele ve MCDONNELL Duncan (2015). *Populists in Power*, Routledge, London & New York.
- ARISOY Alper (2010). "İtalya'da Kuzey Bölgeselciliği ve Kuzey Ligi Hareketi", *Ege Stratejik Araştırmalar Dergisi*, 1:1, 26-44.
- BEAMAN Jean (2015). "Boundaries of Frenchness: Cultural citizenship and France's Middle-class North African Second-generation", *Identities: Global Studies in Culture and Power*, 22:1, 36-52.
- BONIFAZI Corrado (2000). "Europea Migration Policy: Questions from Italy", Russell King, Gabriella Lazaridis ve Charlambos Tsardanidis (ed.), *Eldorado or Fortress? Migration in Southern Europe*, St. Martin's Press.
- CENTO BULL Anna ve GILBERT Mark (2001). *Lega Nord and the Northern Question in Italian Politics*, Palgrave Macmillan, Gordonsville.
- CERVI Laura, TEJEDOR Santiago ve DORNELLES Mariana Alencar (2020). "When Populists Govern the Country: Strategies of Legitimization of Anti-Immigration Policies in Salvini's Italy" *Sustainability*, 12:23, 102-125.
- DENNISON James ve GEDDES Andrew (2021). "The Centre no Longer Holds: The Lega, Matteo Salvini and The Remaking of Italian Immigration Politics", *Journal of Ethnic and Migration Studies*, 48, 1-20.
- FAIRCLOUGH Norman ve WODAK Ruth (1997). "Critical Discourse Analysis." Tuen Van Dijk (ed.), *Discourse studies: A Multidisciplinary Introduction*, Sage Publication, London, 2.
- FALCI Paula Guzzo (2011). *Securitization of Migration Policies in Italy, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Universtaad Vien, Vienna.
- FASANI Francesco (2009). "Country Report: Italy -Undocumented Migration: Counting the Uncountable. Data and Trends across Europe", *The European Commission*, Academic Search Premier.
- GÜR Tahir (2013) "Post- Modern Bir Araştırma Yöntemi Olarak Söylem Çözümlemesi", *Journal of World of Turks*, 5:1, 403-417.
- MCDONNELL Duncan ve VAMPA Davide (2016). "The Italian Lega Nord", Reinhard Heinisch ve Oscar Mazzoleni (ed.), *Understanding Populist Party Organisation: The Radical Right in Western Europe*, Palgrave Macmillan, London, 105-126.
- MERLINO Massimo (2009). "The Italian (In)Security Package Security vs. Rule of Law and Fundamental Rights in the EU", *Changing Landscape of European Liberty and Security*, Research Paper No. 14.
- O'BRIEN Gerald (2013). "Indigestible Food, Conquering Hordes, and Waste Materials: Metaphors of Immigrants And The Early Immigration Restriction Debate in The United States." *Metaphor and Symbol*, 1:1, 33-47.
- ÖZER Murat, BEZİRGAN Ömer E. ve VİTALİYEV İslam (2014). "Göçmenlerin ve Sığınmacıların Yaşadığı Tekne Faciaları Hakkında Mülteci Ölümleri Raporu 2014", *IMKANDER*.
- PADOVANI Cinzia (2018). "Lega Nord and Anti-Immigrationism: The Importance of Hegemony Critique for Social Media Analysis and Protest", *International Journal of Communication*, 12, 1-27.

- PAOLETTI Emanuela (2014). “The Arab Spring and the Italian Response to Migration in 2011: Beyond the Emergency”, *CMS*, 2:2, 127-149.
- REYNERI Emilio (2003). “The Challenges of Immigration and Integration in the European Union and Australia,” *National Europe Centre Paper*, University of Sydney, 68.
- RYDGREN Jens (2008). “Immigration Sceptics, Xenophobes or Racists? Radical Right-wing Voting in Six West European Countries”, *European Journal of Political Research* 47:6, 737-765.
- SÖZEN Edibe (1999). *Söylem*, İstanbul, Paradigma Yayınları.
- STEVENSON Nick (2001). *Culture and Citizenship*, Sage Publications, London.
- TARCHI Marco (2015). *L'Italia populista: Dal qualunquismo a Beppe Grillo (Populist Italy: From qualunquismo to Beppe Grillo)*, Bologna, Il Mulino.
- VOLPP Leti (2007). “The culture of Citizenship”, *Theoretical Inquiries in Law*, 8:2. 571-602.
- WODAK Ruth (2015). *The Politics of Fear*, Sage Publications, London.
- WODAK Ruth (2006). “Mediation Between Discourse and Society: Assessing Cognitive Approaches in CDA”, *Discourse Studies*, 8:1, 179-190.
- WODAK Ruth ve MEYER Michael (2009). “Critical Discourse Analysis: History, Agenda, Theory, and Methodology”, Ruth Wodak ve Michael Meyer (ed.), *Methods for Critical Discourse Analysis*, Sage Publisher, 1-33.
- WOODS Dwayne (2014). “The Many Faces Of Populism: Diverse But Not Disparate Research”, *Political Sociology*, 6, 1-25.

İnternet Kaynakları

- BAROUD Ramzy and RUBEO Romana , “What is Behind the Aquarius Refugee Ship Crisis?”, 17 Haziran 2018, <https://www.aljazeera.com/opinions/2018/6/17/what-is-behind-the-aquarius-refugee-ship-crisis>, erişim 01.08.2023.
- Bridge Initiative Team, “The League (Lega, Lega Nord, The Northern League),” Factsheet, 14 Eylül 2020, <https://bridge.georgetown.edu/research/factsheet-the-league-lega-lega-nord-the-northern-league/>erişim 29.07.2023.
- DOCKERY Wesley (2018). “What is The Lega Nord And Their Policy Towards Migrants?, Infomigrants, <https://www.infomigrants.net/en/post/10109/what-is-the-lega-nord-and-their-policy-towards-migrants> erişim 29.07.2023.
- ELYYATT Holly. “The Far-Right is Expected to Win Italy’s Election in Rome’s Biggest Political Shift for Decades”, 23 Eylül 2022, <https://www.cnbc.com/2022/09/22/italian-election-italy-turns-to-the-right-with-fdis-georgia-meloni.html>, erişim 01.08.2023.
- EUROPEAN PARLIAMENT, <http://www.parties-and-elections.eu/countries.html>, <https://www.europarl.europa.eu/elections2014-results/en/country-introduction-2014.html>, erişim 20.07.2023.
- EUROPEAN PARLIAMENT. <https://www.europarl.europa.eu/election-results-2019/en> erişim, 30.07.2023.
- EUROSTAAT, <https://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/submitViewTableAction.do>, erişim 21.07.2023
- FRONTEX”, <https://www.frontex.europa.eu/what-we-do/monitoring-and-risk-analysis/migratory-routes/central-mediterranean-route/>, erişim 01.07.2023.
- PARTIES AND ELECTIONS IN EUROPA, <http://www.parties-and-elections.eu/italy.html>, erişim 08.01.2023.

THE GUARDIAN, “Umberto Bossi Resigns as Leader of Northern League Amid Funding Scandal”, 6 Nisan 2012, <http://www.theguardian.com/world/2012/apr/05/umberto-bossi-resigns-northern-league>, erişim 22.11.2023.

EKLER:

Resim 1. Lig Partisi Seçim Afişi

Resim 2. Lig Partisi Seçim Afişi

Resim 3. Lig Partisinin Seçim Afişi

Resim 4. Lig Partisinin Seçim Afişi

